

“মৰমৰ সোন-তুমি সুখী হবা যে আমি এই দুনীয়াখন এৰি , এই সকলোবোৰ এৰি নিজৰ ঘৰলৈ যাম, পুনৰ সুখধামলৈ আহিম।

প্ৰশ্ন:-এই ঠুনুকা পথত নিৰন্তৰ আগবাঢ়ি যাবলৈ কোনটো কথাৰ খবৰদাৰী ৰাখিব লাগে ?

উত্তৰ:-কেতিয়াও কোনোৱাই ব্যৰ্থ বা চৈতানী কথা শুনাতে তেওঁৰ মিত্ৰ নহবা। হয় বুলি কৈ গ্লানিৰ কথা শুনা মানেই বাবাৰ আদেশ নমনা, এই কাৰণে দয়াশীল হৈ তেওঁৰ অভ্যাসক শেষ কৰি দিয়া। বাবাৰ আজ্ঞাকাৰী হোৱা। জ্ঞানৰ কাজল লগায় লোৱা। এইটো বহুত ঠুনুকা পথ হয় যত বহুত সাৱধানতা ৰাখিলেহে আগবাঢ়িব পাৰিবা।

ধাৰণা:

- ১ নিজৰ বৃত্তিক শুদ্ধ কৰি শত্ৰুকো মিত্ৰ বনায় লোৱা। অপকাৰী ওপৰত উপকাৰ কৰি বাবাৰ সঁচা পৰিচয় দিয়া।
- ২ যি বস্তু বাবাৰ মুখেৰে উচ্চাৰণ কৰে সেই বস্তুই উচ্চাৰণ কৰিব লাগে। কোনো ব্যৰ্থ কথা নুশুনিবা আৰু আনকো নকবা।

বৰদান:-বিয়োগাত্মক যোগাত্মকলৈ পৰিৱৰ্তন কৰি স্ব পৰিৱৰ্তক হৈ বিশ্ব পৰিৱৰ্তক হোৱা:-

- কোনো সংকল্প বা সংস্কাৰ ছেকেণ্ডত বিয়োগাত্মকৰ পৰা যোগাত্মকলৈ পৰিৱৰ্তন হৈ যাব লাগে- তাৰ বাবে গোটেই দিনৰ টেফিক নিয়ন্ত্ৰণৰ অভ্যাস থাকিব লাগে, কিয়নো ব্যৰ্থ বা বিয়োগাত্মক সংকল্পৰ গতি বহুত বেছি তীব্ৰ হয়। তীব্ৰ গতিৰ সময়ত শক্তিশালী ব্ৰেক (গতি ৰোধক) লগায় পৰিৱৰ্তনকৰ অভ্যাস কৰা। তেতিয়াহে ব্যৰ্থক পৰিৱৰ্তন কৰি স্ব পৰিৱৰ্তক হৈ বিশ্ব পৰিৱৰ্তক হব পাৰিবা তথা নিজৰ পৰীৰ স্বৰূপৰ দ্বাৰা অনেক আত্মাক সুখ শান্তিৰ ৰৱদাব দিব পাৰিবা।

শ্লোগান: ড্ৰামাৰ জ্ঞানক মনত ৰাখোঁতা জনেই নতুন নহয় এই বিধিৰে বিজয়ী হব পাৰিব।

